

BORSSZEM JANKÓ

„VIRIBVS VNITIS.“

A Deák Ferencz műve csak most teljes; a Lajthán inneniek és túliak a legszebb egyetértésben vannak.

A TITKOS RAGÁLY.

MÉG él se dördült Hödel pisztolya,
Már Nobiling fegyvere töltve volt,
S hogy eldördült, királyi vér folya;
S a gyilkos meghalt, ámde nem lakolt.
Az agg után ifju következett:
Spanyol Alfonzra emeltek kezét.
S most férfi jött, ki kardot ránta bár,
Az orgyilkos-vas vérét ontja már.

Kik, mik, ezek? — kik, mik, e gyilkosok?
Gazemberek? De nem tudják e mind,
Hogy halni fognak? s mi a cél, az ok,
Ha abból érdek, vagy haszon nem int?
Mi van előttük, a mi többet ér
Az életnél, melyért mindenki fél?
Mi hasznuk van, ha a golyó talál?
Nekik egy bizonyos csak, a — halál!

És mégis megteszik! — sőt mint ragály
Ugy terjed titkon ez a szörnyű kór;
Mert oda fönt nem érzik lent mi fáj.
S utáltta életet, hogy tesz nyomor!
S ki életét utálja, megveti,
Kivánatos lesz a halál neki:
Lehetne hős, mert éltet áldoz, és
Im gazzá teszi nyomor, s szenvedés!

Fölkent királyok, koronás fejek!
E szörnyű kórt, mely éltetekre tör,
Csak hatalmatok gyógyítja meg!
S nem fenyeget többé golyó se tör.
Tegyétek drágává az életet,
Mely drága annak ki elégedett:
S annál drágább a király élete,
Minél boldogabb népe, nemzete!

„NINICHE.”

— Makáma. —

ZSEBÉBEN Niniche — a kis — hamis. — Nincsen
mása! — kiállítás — nem is drága — kerül csak
egy uszónadrágba — Bécsnek azt mondván: adiö! —
Pestre jó Tevele lejö. — A Blauürül — s tánczol körös-
körül — a gyapju-utcán végig — kedve szökken égig —
kiáltva: »deficit — nem lesz itt! — Színházam be nem
dül — sőt felüdül — bö adósságibul — az ös malör le-
mul — örülök kimondhatatlanul! — Szép az óhaj —
de, ó jaj — nagy a baj — Rákosié már a darab — az ö

jussa igazabb. — Kezében a »société« levele. — »Le vele!« —
kiált Tevele. — »Bánom is én akármí — a jussa; le fo-
gom járni — Niniche, míg a — magyar liga mérgire —
okvetetlenül — kiderül — hogy hát — czu spát! — A
dolog perre kerül. — Perek elhuzódnak végtelenül —
főleg Magyarországon. — Rajta! Eljátszom!« — Ez
alatt — Rákosi szalad — belügyérhez — külügyérhez —
»enyém Niniche — a kis — hamis!« — kiált, »ha ad-
dig élek is — jussomat — hagyynom nem szabad.« —
Tevele meg füttyül — és dalolja németül:

É. vagyok az aki nem jó,
»Ninon Niniche« mutogató,
Szerzők nevét elhallgató,
Publikumot csalogató! —

Ich bin jener der nicht gut ist,
Mit Ninichen auf der Hut ist
Und wenn Alles auch in Wuth ist
Kühn beweist das F. Muth ist.

Tele a ház. — Ég a gáz. — Kész — tapsra min-
den kéz — kiki a színpadra néz — s várja — a per-
czet mikor uszógatyába — kijön Knaack — (ő boldog-
ság!) — s látni fogják — Niniche félmeztelen — a
vizbe lenn. — Milyen hecz! — hozzá fogható nem képzel-
hetsz. — Tekintsünk a színpalak mögé. — O weh! —
Ha nem csálnak minden jelek — közeledik Thaisz
Elek — »Hah! Da isz — der Thaisz!« — S jön Elek —
egy drabant-sereg — élén. — »Én — vagyok a karhata-
lom — s a sugályukat ezennel elfoglalom« — mond. —
Pont. — Pauza. Megdöbbenés — és — elszörnyedés. —
Tevele — csakhogy el nem terüle — hüle — füle —
nagy az orra s hosszú — de keblében még nagyobb a
boszszú — protestál — lamentál — parlamentál —
apellál — szalad lódul — sok sornalízt nyomdába tó-
dul — melléje állnak — trombetálnak — kiabálnak. —
»Halt! — Gewalt! — Pszt, sein Sie stät! — Sinten
wir denn in ä Raubstaat! — der Ungar ist ä Van-
dal — was für ä Skandal! — der Tevele nebbich was that
er? — auf Ehre ä Theater!« — Ezalatt Tevele — és
vele — az egész had — izgat. — A bécsi izgató — igaz-
gató — hasztalan — és vigasztalan — mondja: ez nem
decorum — worum? — dorum! — nem a policzia a
fórum — peres ügyekben. Nutzt nischt — mána nem
adjátok elő Niniche. — Vergewaltigung — ha nem enged-
tek játszanunk! — Ez sem használ — a kapitánynál. —
Skandal! — Rajta — falka! — telegraf-hivatalba —
sürgönyözni — vöfnyi — telegrammokat Bécsbe, Pen-
zingbe — Pekingbe — Hackingbe — Nankingbe — min-
denhova — hogy milyen a magyar policzia! — Van
lárma — akár a — világ ha felbomolna — különb akkor
se volna. — Mindegy — Niniche még se megy. — Végre —
el van érve! — s fejét vakarja Blau: — »Au!« — Mert
a német — jogot bátran sérthet — s véthet — a tulaj-
don ellen; — ellenben — ha a magyar — egyebet nem
is akar — mint állni helyet — jussa mellett: — ucczú
bécsi sajtó — s abajgató — híve, a pesti sajtó — sor-
nások: — kiabálnok — s a lap felit — hisz telik —
petit durchschossennel tele szedik — s a hazugságnak
szentelik.

HA A MULT HÉT ESEMÉNYE —

CSAKUGYAN MEGTÖRTÉNT VOLNA !..

Országgyűlési tudósítás.

— From our own. —

Mednyánsky Árpád báró. T. ház! Ha még a valóságos parlamentarismusként csak árnyéka is existálna hazánkban, Tisza és Andrássy lenyaktíloztatnának — de fájdalom! mindössze in effigie aggatják fel őket minden héten a »B. Istókban« Hát kérem alássan, mi ebből a haszon? Nincs parlamentarismus, nincs miniszteri felelősség. Csupán fejét kívánjuk Tiszának s azt sem kaphatjuk meg. Hisz akkor a régi Törökországban is több volt az alkotmányos érzék. Egy rövidke selyemzsinór megoldta a legbonyolultabb kabinetkérdést. Mi ezután selyemzsinórmérték után szeretnők kormányunkat megítélni. De a hol az állam kasszája kong, ahol kínai állapotba lévén az egész haza, a hon kong — ott a selyemtenyésztés pang, ott a selyemzsinór sem virágozhatik.

Orbán Balázs. T. ház! Meg fogom a keleti kérdést az erdélyi választások szempontjából világítani. Ismerik a csányi póstát? Nincs több oly forgalmi pont széles e világon. A londonin sem adnak fel több pénzes levelet, mint ott adtak fel a választások alatt.

1878. jun. 20. feladatott 5 frt 25 kr.

1878. jun. 21. feladatott Csányban 8 frt 50 kr.

1878. jun. 30. ismét 2 frt 53 kr. S így tovább, szóval a választás alatt összesen 36 frt 93 kr.

Hogy ez összesen nem nehéz 10—20 erdélyi kerületet megvenni, azt én — mint erdélyi ember — legjobban tudom. (No no, Blázi!) De kérem! mennyi pénz adatott föl Budapesten is Erdélybe ezimezve? Kiszámítottam, hogy a választások alatt összesen 500,000 frt. küldetett az ország fővárosából Erdélybe. Csoda-é, hogy egész Erdély meg van vásárolva és egy óriási vásárhelyet képez. — Kézdí-Vásárhelytől Maros-Vásárhelyig?

Szalay Imre. Szerbiában Nis, Pesten Ninis! Be vagyunk keblezve, be vagyunk begyezve. Szerbiához tartozunk. S mért? Mert eladtak Berlinben. *Öt-hat* ember *ötlete* határozott milliók felett. (Brávó Imre!) Nem úgy illik. Milliók határozzanak *öt-hat* ember fölött! Népcongressust kellett volna összehívni. Egy nagy világnépgyűlést a lövöldében. De mi ostobák vagyunk! (Csitt!) Nem pártomra értem, hanem Auszriára általában. (Jól mondd, Emrus!) Utaztam a nyáron egy muszkával, aki azt mondta, hogy igen nagy ostobaság volt Auszriától Boszniába masirozni. Egy szerbrel is beszéltem, meg egy montenegrénussal, akik hasonló nézetben voltak. Tehát nemcsak nekünk nem, de még az oknak sem kell az occupatio. (Helyes!) Csak kaczagjanak, pár év múlva Klio a történelem muzsája szavaimat idézni fogja. (Csodálkozás!) Majd meglássuk. Annyit már most is mondhatok, hogy szavaimnak. sulya van. (Mennyi?) Mindegyiknek száz *klió*gramm. (Börzeviczy dühös, hogy legjobb ötletét elvették.) Attérek a keleti kérdés második szakaszára t. i. arra: hogy mért nem mutata be Tisza a szélbali képviselőket a királynak azon az estélyen? Különösen mért nem mutatott be egymásnak bennünket? Jó hasznát vehette volna. Mert én republikánus vagyok. Én majd tisztá bort töltöttem volna neki. (Azt ám! Mübort!)

Miklós István. T. ház! Széchenyi azt mondja: csak vagyonos nemzet lehet szabad!« Én többet mondok: »csak vagyonos nemzet lehet gazdag.« Mi nem vagyunk gazdagok, tehát oly rendszerváltozást óhajtok, mely gazdaggá tesz, midőn minden magyar ember fazekában — ne csak mint a francia IV. Henrik alatt egy tyuk — hanem egy-egy borju legyen. Amíg ez az idő nem következik be, én azt tartom, hogy ez a mi politikánk nem ér egy ütöt követ, egy hajító taplót.

Kállay János. Aztat mondják, nem lett volna elég szövetségesünk Plevna idejében. De már az nem igaz. Tudok én egész sor szövetségest. Dánia, Norvégia, Svédország, Liechtenstein herczegség, San-Marino, Livland meg Grönland. (Bravo!) Mit nevetnek? (Zaj. Derűltég.) Ne izéljetez mán no! (Hosszas derűltég.) Ugyan elnök ur, szójjon má nekik, hogy ne zsinatoljanak. — Ha mink ezekkel az országokkal szövetkeznék, kiemelhetjük a muszkát sarki pólussából s helyre állítjuk Poloniát, aki nekünk jó barátunk léssen, mert mink fogunk lenni azok, akik, ha nem vagyunk is tótok, mégis összedrótóztuk megint. (Helyes!) Igaz a! ... még egy szövetségest felejtettem ki: az angolyt. Az ám! Mert, tetszik tudni, az angolynak pize is van, meg hitele is. Az volna csak nekünk jó. Ajállok az angoly szövetséget, mer az nekünk hasznos. Tudok még egy jó alleánzost — a hollandust. Azok is mind böcsületös embörök. Pizük is van. Hát mér ne foganánk el a barátságát? Majd neki ugrasszuk őket Németországnak, Batáviába meg elküldjük a dunai monitorunkat. Német-alföld magyar alfölddel — angoly hajóhad a magyar haddelhaddal: ez olyan kojaliczió volna, akit megfagygyúzhatna Bismark is, Suválof is. Van ám neköm eszöm, bírő is lehettem volna már — de itt hijába beszél az ember, mer mindétig bele okoskonnak az beszédjében. Azér hát frissibe hamarosan elfogadom a pártombeli otresz javallatot. (A ház osztatlan tapsai közt leül.)

Hard task — to win a lady. = Kemény táská — nagyon vén hölgy.

*

A babe must not drink. = A bába mustot nem iszik.

*

A bad leg-job to walk a pace. = A fürdő legjobb vak apácának.

*

The more profit won, the less ado is there.

Te more, profit van, de lesz adó is erre.

*

Cash is good cure for the tooth. = Kása jó kúra a tótnak.

*

A book makes most friends. = A bók csinál legtöbb barátokat.

*

Terra marique = Tera és Mari.

TÖRÖK VÉRENGZÉS.

(Fénykép után.)

A fogoly muszkán ilyen szörnyű csonkítást vitt végbe a hitetlen pogány.
Tüzetes leírását l. e szám 9. oldalán.

Táviratok.

Bulgária. nov. 23. Az itteni mezőgazdasági kísérleti állomáson ismételve próbát tettek az új keresztényi trágyalási módszerrel. A humusmust 100,000 liter nő-és gyermek-vérrel öntözték meg, remélvén ezáltal a *radix civilisatoria* gyorsabb kifejlődését.

* * *

Kabul. nov. 20. Az afganisztáni emir válasza az angol ultimatumra várokozásokon felett békésen ütött ki. Miután a nagy-britanniai követ alig huszonnégy óráig várt a palota kapuja előtt — mely rövid pihenő alatt a legkellemesebben azzal szórakozott, hogy időközben az ablakban álló emir a fejére köpdösött — két valóságos belső titkos fa-kamarás az elbájolt angol diplomatát a fa-kamarába vezette s ott tejhatalmu okiratával óráját s arany ingombjait is elszedték tőle. Mindössze csak néhány napot töltött el e kéjlemben, midőn maga az emir önlábulag egy szelámmal tisztelte meg, az ultimatum rongyait mint fehér rózsákat hintvén utjára.

A magyar köztársaság alapszabályai.

— Szalaburdy ur szerint. —

1. §. A köztársaság jeligeje: »*Principibus obsta!*«
2. §. Királyi Pál köteles nevét Köztársasági Pálra változtatni.
3. §. A souverainség egyetlen türehető alakja: az angol sovereign, mely azonban font sterlingnek czimzendő.
4. §. Az egyetlen elfogadott uralkodó a Napoleon.
5. §. Az állam alapja a reprezentativ demokraczia, azaz: a demokrának adott prezentek.
6. §. A nemzeti respublika háromszinű lévén, a vörös respublikával kezdődik s a zöld respublikával végződik.
7. §. A köztársaság elnöke »*tavernicus*« azaz korcsmáros czimet visel.
8. §. A képviselőház helyett, mely csak üres szalmát csépel, a szénátus fogadtatik el, mint hogy a szénához a földmivelő ember is hozzá szólhat, ha egyébbel nem, hát kaszával.
9. §. A diplomacia eltöröltetik; a nagykövetek és követek helyett a »*légátusok*« institucziója lép életbe.
10. §. Az »*udvar*« csak mint »*baromfi-udvar*« állhat fenn; ellenben kinek-kinek szabadságában áll a nép-souverainitás értelmében a saját portáját »*magas portának*« nevezni.
11. §. A közügyben vezérszerepet a demagógia visel; de minthogy súlyhoz ellensúly is kell, a kormány köztársasági ellenzéket nevez ki, mely »*degógia*« nevet visel. — Magógnak ugyanis góg, demagógnak tehát degóg lévén párja.
12. §. Az alkotmány republikánus alakja a felkötmény.
13. §. A köztársaság feje csak huszonnégy órára választatik, neve az ismeretes »*árva fiu*« által huzatván ki a szerencse kerekéből. Így a haza minden polgárát sorban éri a dicsőség.
14. §. Magyarország köztársasági neve: Szalavár-megye; lakosai csupa Szalaiak.
15. §. A magyar köztársaság egyelőre örökre alapittatik meg. Ez idő leteltével majd meglássuk, mi lesz tovább.

CYCLOPEDIA.

Bank — a bank-rott fele.

Banknóta — magyar nincs, a német: o h d u l i e b e r a u g u s t i n! Hejh, hogy ez is magyarul van!

Bunda — az, mit kifordítani lehet, de lefordítani (bármilyenre) nem.

Orvos — testőr.

Perpetuum mobile — ebfark.

Vasvilla — vashól épült nyárilak.

Tölgyesi Arthur.

Sikerrel illusztrálja azt a régi tréfás mondást, hogy: »ugy elnézem azt a holdvilágot sajtnak, pedig hát kenyér.«

Than Mór.

A firmamentum magyarításának sikerült megoldása: bajszos holdvilág. Következnek a pluszrikos nap, a borvizes góbé gönczöl szekere, Saturnus bácsi kihányt szürben, Cassiopeia tulipántos lánán, Jupiter sarkantyus csizmában, paprikás »halak« (csendélet), »kos«-ut, stb.

A Deák-szobor mintái.

Ha ezeken a mintázatokon végig nézünk, mindenek előtt azt az általános hibát vesszük észre, hogy a jeligék hamisak. Csaknem valamennyinek t. i. ez volna helyes jeligéje: »*Mea sculpta, mea sculpta, mea maxima sculpta!*« Hasonlókép általános hiba az, hogy csaknem minden versenyző a nagy férfiut »köpnyөгfогatást« gyakorolva ábrázolja. A mi pedig Deák jellemével merőben ellenkezett. De nézzük az egyes műveket:

1. Zumbusch bécsi professor terve. — Herr dr. Franz Traugott Ritter von Deák, k. k. Regierungsrath, ord. öff. Professor der Aesthetik. Azért ment föl arra a magas polczra, hogy onnan majd kényelmesebben kritizálhassa meg a szemközti Széchenyi-szobrot. Kár, hogy látcsövet nem vitt magával; ez mindenesetre perspektiva-hiány. Sella curulison ül; alatta párna; ügyes vonatkozás a Párnasszus hegyére. A talpazat görög (attikai) stílű; nyilván attikai só-koczká akar lenni. Két oldalt négy szép Helena támogatja. Ilyesmit az öreg ur, ki hölgyek iránt igen kiméletes és udvarias volt, életében sohasem engedett volna meg. Meglehet különben, hogy ez csak czélzás az öreg ur kedvencz sétájára, mert mindig a »szép Helena« mellett haladt el ha a »szép juhász«-hoz igyekezett.

2. Warrington Wood angol Phidias terve. — Sir Francis Deák (olvad: Dík.) M. P. A tory-párt tagja, ezért is van mágnás ruhában ábrázolva. Beszédet tart, de ugy látszik, épen rekedt, mert nem halani semmit. Jelleme tiszta magyar, Westmoreland- (veszett more földje) vagy Sussex- (Sziszek-)ből való. A dualismus azáltal van kifejezve, hogy az alaknak két lába van. A talpazat három egymáson nyugvó koczkából áll; ez talán azt fejezné ki, hogy a nagy hazafi nem csak egyszer koczkáztatta állását a hazáért. Négy alagérikus alak áll a sarkokon; hjah, alagér comme alagér! Ezek pajzsokkal oltalmazzák lábszárukat; nyilván a haladást jelképezik, mint-hogy lábszár nélkül haladni nem lehet.

3. »Királya is« stb. A magyar-osztrák állam rendszere annyira hasonlítván a svéd-norvégihoz, a művész svéd norvég márványból vetette meg a Deák-szobor alapját. A kétszínűséget egy Deák-émlékben minden áron mellőzni akarván, háromszínűséget hozott létre. Piros zöld-barna: ez a nemzeti trikolor, mert a barna bronz idővel fehérré fog rozsdásodni. A szobor ül; alant a talpazat előtt *Themis* áll, a talpazat mögött valószínűleg *Tokles*. Mindössze derék mű. Kár, hogy jelígeje nem ez: »A jury is — tisztelve a nagyot — a pálya-béknél mást nem adhatott.«

4. »Fortiter in re, svábitar in modo.« Százmalom. A víz-szintes nagy kerék négy küllője közé lovakat lehet fogni; aztán az egész nem *faragmány*, hanem *forogmány*. Az eszme szellemes, mert hát a parlamentáris élet mi egyéb egy százaz, még pedig nagyon is százaz malomnál, melynek egyetlen dolga a darálás.

5. »Omnes omnium omnibus omnes omnibus« Deák-kut, két filagórikus nőalakkal Michelangelescu román szobrász mintájára. A kut azonban csak *in usum Delphini* áll, mert alant két delphin tartja. A két nő nyilván Magyarország és Ausztria, mert az egyik kebelűs, a másik meg kebelbús. A közöttük csörgődező víz csak a Lajtáé lehet. Fönn egy *Bajszos ur*, melyet e legkiválóbb tulajdonságánál fogva inkább *Bajsztnak* nevezhetnének mint Deáknak.

6. »Feststehen Imre!« Egy Imre nevű ember az uszoda harmadik emeletéről készül leugrani, még pedig a női óra alatt; a lenn guggoló két hölgy, lepedőjébe burkolózva, remegve tekint föl. Valami tektozág vadember csinálhatta; persze: architektozág.

7. »Emlékek az öntetlen nagy hazafinak.« Önzetlen-é? Bizonyosan öntetlen akart mondani a t. cz. művész. És megöntötte az »öntetlen nagy hazafit.« Azaz hogy egyelőre csak meggyurta. Olyan gyúrott gyúrott jellemű az egész. Mintha tésztaból gyurta volna, még pedig nyilvánvalólag az ó-tésztabentomból. Ha a Varrington Woodingtoné egyéb nem volna, azt mondanók, hogy ez az *English* szobrászat remeke.

8. »Vox Papadopopuli, vox Veritaticseff.« Ez meg mindjárt három minta is. Alap-eszméje: Deák, a nagy iskolamester. Csak deák és mégis mester: mily genialitás! Mester és mégis csak deák: mily szerénység! A művész — vayh ki lehet ő? — igen ügyesen el tudott benne titkolni minden nagyságot és fensőbbiséget. Igénytelensége azonban mégsem megy annyira, hogy a pályadíjra ne tartson igényt. A fölfogás a régi spenótáphiomokra emlékeztet, a stil az olasz reconnaissance-kor vezérére, a nagy Basticul mesterre. Csak az a kár, hogy három szobrot csinált egy helyett. Pénzünk pedig csak egyre van, ergo —

Uj levéltári kutatások.

Rómer Flóris nagyérdemű kanonok hazánkfia, úgy látszik, nem mint *archi-episcopus*, hanem mint *archi-episcopus* akarja bevégezni pályafutását. A nyáron is, külföldön járván, addig bujta a levéltárakat, míg a következő ódonágokat lelte:

Bécsben a hadügyministerium levéltárában a régi Nagy-Várad térképét, melynek egyik zugában szent Péter alakja látható. Ez azt bizonyítja, hogy hajdan Nagyváradot hitták Péterváradnak, Péterváradot pedig Nagyváradnak. Ennélfogva a tudós kanonok Nagyváradról Péterváradra fog átköltözködni.

Münchenben számos régi theologiai codexet látott, például a Code Napoleont; az upzalamegyei hires codex argenteus azonban mely Argenti hasonszenvészetét tartalmazza, épen nem volt otthon. Itt jött rá arra is, hogy a diszes Posner-albumok, melyek hazánkban oly sűrűn fordulnak elő, Posenre utalnak és alkalmasint »poseni albumokat« jelentenek.

Berlinben egy olyan »Corvinát« látott, mely még a Corvina-gyűjteményben sem volt meg, t. i. a Held és Corvin világtörténetét. Egy iródiakot rögtön megbízott e becses ereklye lemásolásával, mely az ötvenes éveknél semmi esetre sem fiatalabb. Ugyanott látott Mommsennél egy márványtáblát, melyen semmiféle fölirat nincsen. A márványban Gerendayt rögtön fölismervén, biztosan kijelenthette, hogy ez egy magyar emléktábla oly korból, melyben a magyarok még irni nem tu'tak. Minthogy a tábla széle itt-ott ki volt csorbulva, hihetőleg a Csorbató környékéről került.

Párizsban egy régi hun történelmi munkát látott, melyet Attila maga írt. Czime: »Thierry Amadé, irta Attila.« A betűk tökéletesen hasonlítanak a mostani latin betűk fölfordított képeihez.*) Ugyanott egy nevezetes képes művet fedezett föl. Czime »orbis pictus«, azaz: pict világ. Ebből azt következteti, hogy hajdan a pictek (egy éjszaki brit faj) ez egész világon uralkodtak, tehát Magyarországon is. Ha az »orbis pictus« példányait Magyarországon is föl lehet fedezni, akkor e föltevése fényesen be lesz bizonyítva.

Hires tudósunk buvárkodásának eredményét ezen-tal is közleni fogja velünk.

A pályamunkának uraim, ha nem is üti meg a mértékét, olyannak kell lennie, hogy a reá kitűzött jutalmat megérdemlje.

*

Nincs olyan jóllakott ember ki egyet még le ne tudna nyelni.

*

A mikor a római ifjak a tógát felvették, egyszersmind a szivarozást is megengedték nekik.

*

Nem minden történelmi esemény historicus.

*) Talán véletlenül fölfordítva nézte tisztelendő ur Thierry Attilájának címlapját?

TOJÁS DÁNIEL

ispánnak gazdasági tudósításai

Nagyságos Vöröshegyi Dávid urhoz Budapcsten.

Pusztá Gécsér, november 20.

Nagyságos Uram!
Kegyes Jótévőm!

Örömmel jelenthetem hogy őszi vetéseink sokkal különbek valamennyinél a Szomszédba. Tudom, meg örül ennek Nagyságod. A takarmány féle mind jó be van rakva, még a Kukoritzsa szár is mintha csak a verthám kaszába volna.

A marhákot meg vala mennyi Állatyainkat, isten segedelmivel, az Istállóba fogtam, de azért ne tesszen féni, nem kapnak semmi enni valót. Eztet én hohenhájmba tanultam. Kivével az hizó ökrököt, akiknek méltó parancsolattyára pejvát adatok. Nem javulnak ugyan töle hirtelen, de megmutatom én hogy kel ötsoann főhizlalni üket, amint eztet hohenhájmba tanútam.

A Nagyságos Asszonynak drága kezeit csolkolva 50 db. libát tömetek be is izentem már Berínbe a falubéli saktérnak hogy ritualisossan öje le — de kár hogy egy paár jó magyar örtvist nem hizlalunk, ebbül az egész uri tsalád jobban is lakna, meg több bátorságot is anna az jó kalbász a nagyságos Ifju Uraknak, a Kóbi meg a Taksony ifju uraknak, föl is mernének üni az ló hátára.

Fölküldtem az őszi dög bürököt is akit személessen tetczett össze Classifikálni, bámútam az ebbéli esmerettyeit, mert illent mink hohenhájmba nem tanultunk.

A Nagy. Urfiaknak most ajánlanám a Boszniai mustra lovakbul szerezni telivér hátas lovakot — ezek meg szokták az Koplalást — az én gondozásom alatt

maj csak fő javulnak, ugy hogy nyerünk darabján vagy 20 Forintokat.

Esik az esső sár vagyon nagy, ne is tesszen mostanába kigyünni mert náthát kaphatna a Nagys. Ur. Nem lehet most a drága tseléden még tsak az kenyérre valót se kihajszüni.

Edgy külök kutyát becserétem két fay tsirkére, nagyon szépek — fel is küldöm üket, meg egy Zsák Paszujt, ebbül olyan szombati eledel lészen, hogy a gyönyörű Nagys. Gyermekek hizni fognak tülle.

Az egész vármegye saynája hogy már itt tetczett hagyni a vidéket, az olta Lopáss nem törtint.

A kotsis könyörgi az Libériát, a vátzi uton tudom vannak a Nagys. Urnak Attyja Fiai, akik otsóbban adnak k valmi kifordított szép uras beketset.

A reptzét a Hernyó kezte pusztétani, rá halytatam a Nagy. asszony pókáit, mind fel ette, ki is pusztútak, soha sem lesz abba a Táblába hernyó, hohenhájmba tanútam.

Tavaszi alá most szántatok, a mi Ekénk két anynyit dolgozik mint a szomszédoké, akin tudom a Nagys. Ur nagyon örvend, de halytom is a béreseket jobban mint az ökrököt, szalad is előttem ha meg lát, mint ha a nyavaja környikezné.

Az Cassába nintsen pénz ha gyünnek contóval aztat mondom nekiek maj lesz, az apró számlával meg ünnyák a sok utánna járást, végre egészen abba hagyják — jó Principium, minek is mindent ki füzetni.

Kértek a tselédek a ki törött ablakokba öveget a hideg üdö be álltával — azoknak a kiknek apró gyermekeik vannak a Ns. Ur elő leges helbe hagyása nélkül a peszter lojdbul adtam néhány Lapott, ragasszák bé a maguk lisztjükbül.

Dógoztatok a Mag Tárba is, kevertetem a buzát ugy hogy az Rozsbul is szép nehedzet várhatunk — az üszögössit nem fogja az nímet vevő meg látni. A szomszédba vadásznak edgy Agár átal gyütt a mi határunkba agyon lüttem mér nem tartják Zsinegen.

A Johán kertész akit a Ns. Asszony el utazása előtt Pofon mésttatott ütni, most jó vidgyáz, be adott 13 Mázsa fekete Retket, föküldtem Pestre, a Ns. Tsalád jó izüveket fog belülle enni, a Juhász kutyák fogtak edgy nyúlat, ki hozattam a Saktért hogy vágja le ritualisossan, de sztrejkolt, nem vehettem rá és így a 6 xrt se füzettem ki neki ingyen járta meg az utat a térgyig érő sarakba.

Az vörös Haymák is kitünő nagyok levesek, felküdk belüllök az innepekre.

Az Istállókba kértek Világra olayat, de nem adok dógozzanak setétbe meglátom én a setétbe is ki mit mivel.

A Boszniába levő katonák tsaládjainknak nem adtam semmit, de az ujság Lapokba megirtam hogy a Ns. Ur nagy lelküven 3 havi bért ki tetczett utalványoztatni nekiek — a pusztaji Iskolával is így tehetünk.

Ezek után maradvánn Ns. Urnak alázatos hálás szolgálja

TOJÁS DÁNIEL
oklev. Gazda.

Régiség.

(Dr. Thallóczy thallózata.)

Magyar étlap.

— Egy ferenczvárosi korecsmából. —

Lefes maja komposz	Duross lepent
Morha huss zartellifal	Kábasta rettes
Csuspáisz spinát áflagfal	Purgónia szalad
Goliás szafpa	Eszed uborki
Csigáni becseni purgonia	Liptovaji.
Szűszellet pífrefal	

* — Kérő levél. —

Nagy tekintélyű tekintetes nemes Jog és
Jószág kormánybeli kormányzó urak!

Mélyen tisztelt jog és jószágkormány!

Azon a legmélységesebb tisztelet kifejezés gazdag kifejezésével alább írva hódoló köteles mester ur, kit képviselni igény

nélküli személyiségem szerencsés lehet, vesz bátorságot a Tekintetes nemes jog és jószágbeli kormányzó urak magasban lengő személyeik és a mélyen tisztelt kormányzóság kegyesen kegyelmes színe elé hajolva járulni, hogy ide zártan rekesztve, hajlított vesszők alatti bizonyítvány sokadalmainak egyenkinti számba vétele melletti átvizsgálásával a hirdetett munka általa leendő elnyerhetésének biztosítása iránt nyilatkozatában, teendő pártfogását reá tisztelve ruházatni kedves kötelességének ismerni tanulja.

A nagytekintélyű tekintetes nemes jószágkormánybeli uraknak és a mélyen Tisztelt jószágkormányának, magasztalva hódoló aláz. szolgálja.

Kelt T.

M.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

M. I. (Bcs.) A tollrajznak zynkografikus előállítását néhány szóban meg nem magyarázhatjuk. Különbösen is csak »elvbem« ismeretes az. A részletes kivétel néhány embernek a titka. — G. J. (Bápst.) Kitűnő! Csak két nappal előbb kaphattuk volna. Ha a jövő héten még jó szerével lehet szová tenni, rajta leszünk. Köszönetünket s egyuttal kérésünket a folytatásra. — W. Gy. (Klsor.) Mint többnyire, beválik. — N. G. (Kers.) A névnek legalább kezdőbetűit kérjük. — Dmbgyhzi előfzető. Jó. Van-e folytatása? — I. B. (Smez.) A képtárgy nem multa idejét. Az újabb apróságokból nem böngészhetünk; bizonyára ennek oka a kézirat is. Amily síma, ép olyan olvashatatlan. — D. K. (Bpst.) Ha ki magyar könyvet nem árul, bizonyosan azért teszi, mert nem keresik nála. — „Philosophus.“ A többi között helyet foglalhat. — B. I. (Plak.) Nem elég bolond. — J. J. (Árk.) Mind a kettő beválik. — Ajax. A bőségben kényelmesen válogathatunk. — „Füles bagoly.“ Átadjuk rajzolónknak. Mentől többet e fajtából. — P. P. Tán meg is üzentük már, hogy meg fognak jelenni. — B. K. Nehányra beválik.

Ez a nélkülözhetetlen

BIBLIA

felnőtt apák és unokás fiúk
számára

épen most jelent meg a

2-ik kiadásban

Ára

1 bitang flóres.

Ára 1 frt.

Egy forint 5 krnak előleges (postautalvánnyal való) beküldése után a naptár b e r m e n t v e küldetik meg.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.